2016-02-13

Profetisch/oordeel – deel 1

Dag allemaal,
In de laatste nieuwsbrief heb ik in het kort iets gedeeld wat de Heer me gaf voor het lichaam van Christus. Daar wil ik nu in details verder op in gaan. Verder wil ik delen wat Petrus bedoelde met*:" Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods ", omdat ze bij elkaar horen.* 1Petr 4:17

Eerst, hoe ik het begrijp en waar ik aan moest denken
Context is alles, dus moet ik zowel mijn begrip van de eerste gemeente alsook waar ik aan moest denken delen, toen Hij mij vertelde wat de Geest zegt tot het lichaam van Christus – dus hier komt een kort overzicht van mijn begrip en waar ik aan dacht.

Wanneer we Handelingen 2 tot en met 7 lezen verwonderen we ons over de uitstorting van die dagen. Zo'n 3000 mensen hoorden de uitleg van Petrus van het spreken van talen door mensen die dat nooit geleerd hadden. Dit was de uitstorting die het begin van de laatste dagen markeerde zoals verteld door Joel.* Ze waren een groep die zeer 'close' was, het lichaam van Christus allemaal samen in Jeruzalem, allen Joden en geloof in Jezus werd op dat moment beschouwd als een ander aspect van het Judaïsme. *Hand 2:17/Joel 2:28

Zelfs in die tijd had het Joodse geloof vele gezichten. Aan de ene kant de Essenen die heel strikt de wet hielden en waar alles ging om de eindtijd en de Messias. Dan de heiligheids-beweging: Farizeeërs met hun eigen wetten die ze verhieven boven het Woord. Verder de liberale Sadduceeërs die niet geloofden in engelen en geesten tot de politieke Herodianen. Dus wat is er mis met een andere sekte van het Judaïsme, het geloof dat deze man Jezus de Messias was?

De eerste anderhalf jaar
gedurende de volgende 18 maanden kwamen ze samen in huizen, gingen van huis tot huis, om te bidden en om samen te eten. Ze leerden van de apostelen over dit geloof en ze waren zo één en gaven aan elkaar zodat er geen behoeften waren. De Schrift zegt het niet direct, maar het houdt ook in dat de schaduw* van Petrus op een zieke er voor zorgde dat die genas.*5:15

Maar ze namen in aantal toe. Met de moderne schattingen waren er zo'n 10.000 gelovigen – en de autoriteiten moesten handelen. In Handelingen 7 wordt Stefanus gearresteerd en berecht. Hij was één van de leiders en dit hele hoofdstuk wordt gewijd aan zijn berechting en executie. Hoofdstuk 7 eindigt met de uitspraak dat de uitvoerders van het vonnis hun klederen legden aan de voeten van een jongeman, Saul van Tarsus genaamd.

Handelingen 8 opent met deze woorden:" En er ontstond te dien dage een zware vervolging tegen de gemeente te Jeruzalem; en allen werden verstrooid over de streken van Judea en Samaria, met uitzondering van de apostelen . Laat dat even bezinken. 10.000 gelovigen in Jeruzalem en allemaal, behalve de apostelen gingen onmiddellijk de stad uit naar het naburige Samaria en Judea, vanwege de vervolging binnen de stad.

De tijdsperiode van het geven van de Heilige Geest in Hand 2 tot 8:1 toen ze allen de stad verlieten was niet meer dan 18 tot 24 maanden. Hand 8:1 zegt dat alle gelovigen verhuisden naar Judea en Samaria. Hier zegt hoofdstuk 8 verder dat Fillipus naar Samaria ging en Jezus predikte. Velen werden genezen en bevrijd en de hele stad had 'grote vreugde'. En terwijl Fillipus een evangelist* was, kwamen de apostelen Petrus en Johannes naar Samaria om de nieuwe gelovigen de handen op te leggen opdat zij de Heilige Geest zouden ontvangen. *Hand 21:8

Saul van Tarsus – de toekomstige Paulus, de gezondene komt binnen
In Hand 9 wordt verhaald van het verschijnen* van Jezus aan Saul van Tarsus, terwijl Saul had besloten de vervolging van de gelovigen uit te breiden tot Damascus, Syrië. En verder wordt verhaald hoe Barnabus hem introduceert aan de apostelen**. *9:17, 26:16, **9:26-27

Hand.10 geeft informatief weer dat de Romeinse Cornelius een engel ziet die hem vertelt te gaan zoeken naar Petrus, die hem kan vertellen wat hij moet doen*. Petrus arriveert en vertelt hen van Jezus. Juist wanneer hij aan het vertellen is over de opstanding, waarin je moet geloven om behouden

te worden, wordt de Heilige Geest over hen uitgestort, want ze begonnen allemaal in talen te spreken die ze niet geleerd hadden. Dit tot verbazing van de Joodse mannen die Petrus vergezelden. Petrus zou later zeggen**, “God die hun harten kende, gaf de Heilige Geest aan hen, evenals Hij deed aan ons….”. **Hand.15:8

(*Engelen is het niet toegestaan om het evangelie te verkondigen. Daarom moest de engel Cornelius vertellen om Petrus te zoeken – om de eenvoudige reden dat Jezus stierf voor mensen, niet voor engelen. Zij hebben dus niet het voorrecht om het evangelie te delen of om de naam van Jezus te gebruiken. Daarom zegt Judas 9: Michael de aartsengel zei tegen satan “de Heer straffe u”, Voor een persoon is het een belediging voor Jezus om te zeggen “de Heer straffe u”. Want in tegenstelling tot engelen is aan ons de naam gegeven en zelfs een opdracht gegeven om de naam van Jezus tegen demonen te gebruiken.)

De Grieken geloven – extra informatie dat 8:1 ons niet vertelt
In Handelingen 11:19-26 wordt ons verteld dat toen de discipelen Jeruzalem verlieten, vanwege de vervolging door Paulus, sommigen verder trokken dan Judea en Samaria tot Fenicië aan de kust en tot de eilanden van Cyprus. Sommige Cyprioten, nu wedergeboren, reisden tot Antiochië (Syrië) en vertelden de Grieken over Jezus.

De apostelen zonden Barnabas naar Antiochië toen zij hoorden dat Grieken in Jezus geloofden om te kijken hoe het met hen ging. Want tot nu toe, met uitzondering van het huishouden van Cornelius, was de gemeente Joods en had men de heidense Grieken niet bereikt.

We lezen in 11:23-24 dat de nieuwe gelovigen opgelucht waren nadat ze Barnabas ontmoet hadden, want hij had het gezond verstand allereerst te kijken wat de genade van God gedaan had*, om dan op Gods werk te reageren door hen aan te moedigen de Here trouw te blijven. Barnabas herinnerde zich Paulus van Tarsus, en hoe de Heer aan hem verschenen was, buiten Damascus, en hem verteld had dat hij gezonden werd naar de heidenen**, dus Barnabas verliet Antiochië en zocht Paulus op in Tarsus en bracht hem naar Antiochië. Vers 26 zegt dat zij daar een jaar bleven om deze nieuwe gelovigen te onderwijzen, en dat de discipelen het eerst te Antiochië Christenen genoemd werden. *11:23, **26:17

Waar ik over na zat te denken
Nu ben je op de hoogte van hoe ik het begrijp, wat mij ertoe bracht na te denken welke veranderingen de apostel Paulus bracht aan het lichaam van Christus, toen hij dat jaar in Antiochië begon te onderwijzen. Er zat ongeveer 10 jaar tussen Pinksteren, in Handelingen 2 en dit moment in Handelingen 11:26.

In die 10 jaar, totdat Paulus in Antiochië begon te leren, was er geen formeel onderwijs over wat het geloof betekent. De evangelie verhalen van Jezus werden opgeschreven en doorgegeven, maar niemand onderwees de mensen wat het allemaal betekende. Men kende Jezus, en men kon putten uit wat Jezus gezegd had, maar niemand had hen geleerd hoe hun geloof toegepast moest worden in het dagelijks leven.

Paulus had de Romeinen nog niet geschreven over rechtvaardigheid en de wet en dood zijn voor de zonde. Hij had de Korintiërs nog niet geschreven over de gaven van de Geest en hoe we allemaal leden van het lichaam van Christus zijn. Hij had de Epheziërs nog niet geschreven over de nieuwe schepping en groeien in Christus en het afdoen van de oude mens om in nieuwheid van de Geest te wandelen. Ook de Galaten had hij nog niet geschreven over wetticisme en dat het alleen belangrijk is een nieuwe schepping te zijn, dat allen in Christus gelijk zijn en dat zij de wet konden vervullen door in liefde en in de Geest te wandelen. Hij had nog niet geschreven aan de Philippenzen over hoe Jezus de hemel verlaten had om mens te worden, dat Hij de dood onderging voor ons allen en Hem de Naam boven alle naam gegeven werd.

Al die brieven en die enorme openbaringen moesten de 20 jaar daarna nog uit zijn mond komen en over geschreven worden – maar tot dat moment had niemand die openbaringen en is er geen verlag van een leraar, tot aan Paulus.

De dingen die wij als vanzelfsprekend beschouwen waren nog niet onderwezen. Zelfs Petrus, in zijn laatste brief en in zijn afsluitende woorden* voor zijn executie, erkende dat het een en ander van wat

Paulus leerde, moeilijk te begrijpen was. Als Petrus dat zei aan het eind van zijn leven, kun je begrijpen hoe nieuw en vreemd het onderwijs van Paulus geweest moet zijn aan het begin! *2 Petrus 3:15-16

Geen wonder dat er zo'n verschil werd gemaakt in dat ene jaar dat Paulus onderwees, dat wij discipelen in Jezus, voor het eerst erkend werden als een aparte klasse mensen – wij zijn christenen!

Denk eens na over die 10 jaar dat er geen onderwijs was, mensen die de Heilige Geest hadden, maar verder niets wisten. Als jij de charismatische vernieuwing van de jaren '70 mee hebt gemaakt, heb je een idee hoe het geweest kon zijn – velen die toen net de Heilige Geest ontvangen hadden, moesten eigenlijk voor een tijdje opgesloten worden, omdat zij in hun grote ijver zonder kennis, meer kwaad dan goed deden.

Voor de volgende week: Wat de Heer zei over hoe die 10 jaar voor Paulus betrekking hebben op de afgelopen 10 jaar van onze tijd voor het lichaam van Christus, en over oordeel.

Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2016-02-20

Profetisch/Oordeel – deel 2, het visioen

Dag allemaal,
Vorige week deelde ik wat ik aan het denken was, toen de Heer 'inbrak' om mij te vertellen wat de Geest voor deze tijd zegt tot (velen) in het lichaam van Christus. Ook heb ik gezegd dat ik wilde delen wat het betekent dat 'het oordeel bij het huis Gods begint', omdat dit direct in verband staat met wat Hij zei.

Korte samenvatting van vorige week
In de ruim 10 jaar tussen Pinksteren in Handelingen 2 en Paulus die begint te onderwijzen, in Handelingen 11, had nog niemand de praktische aspecten onderwezen over hoe het leven in Christus toegepast moet worden in het dagelijks leven. Het onderwijs van Paulus was zo dramatisch anders dan wat iemand sinds Pinksteren ooit gehoord had, dat de wereld er kennis van nam dat zij een specifieke groep waren, en men noemde hen 'Christenen'. Geweldig!

De context
In de hoofdstukken 2 en 3 van Openbaringen geeft de Heer individuele woorden aan het lichaam van Christus, in 7 verschillende steden in Azië. Azië was in die tijd niet meer dan een staat in een land dat wij nu Turkije noemen. Hij zei tot een ieder* 'Wie een oor heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt'. *2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22

Merk op dat het meervoud is. Daarom was ieder woord allereerst bedoeld voor die individuele gemeente, daarna voor de rest van het lichaam van Christus. Zelfs jij en ik, zo'n 1900 jaar later, hebben van deze woorden geleerd!

De visitatie en het visioen
Evenzo is wat de Heer tegen mij zei allereerst voor een specifieke groep in het lichaam van Christus, maar daarna gaat het verder naar het grotere lichaam van Christus. Hij sprak specifiek over hen die de afgelopen 10-15 jaar hun geloof geleefd hebben vergelijkbaar met hoe het was in die 10 jaar of zo tussen Pinksteren en Paulus onderwijs in Antiochië; gelovigen, maar gelovigen die weinig gegroeid zijn als discipel en als mens. Hun kennis was meer breed en algemeen dan specifiek voor hun leven en groei als christenen en als mens.

In onze tijd hebben mensen tal van redenen om een brede kennis te hebben, maar met weinig specifieke toepassing op hun geloof. In wezen is het geen gebrek aan onderwijs of aan leraren, maar toch zijn er velen die zichzelf christenen noemen en in de loop der jaren een stap terug gedaan

hebben als er zich een gelegenheid tot groei voordeed, verkapt als tegenspoed en moeilijkheden. Kennis is niet gelijk aan groei, alleen het Woord doen geeft groei.

Met ieder persoonlijk conflict, iedere onenigheid, meningsverschil, misverstand en probleem deden deze mensen een stap terug in hun persoonlijke groei in Christus en in hun groei als mens. Zij keerden zich af voor gelegenheden die zich voordeden om liefde en vergeving te laten zien, de vrucht van de Geest; men wilde geen moeilijke maar goddelijke beslissingen nemen en dus stagneerde men in groei, en bleef men onveranderd en onbewogen.

Hij zei: “Degenen die in het verleden snel afgeleid werden, die altijd het nieuwste wilden weten, moeten deze afleidingen opgeven en hun aandacht naar Mij laten gaan om te kunnen groeien. Het is de tijd voor velen om andere stemmen niet meer te volgen, zodat ze Mijn stem kunnen gaan horen”. (Die andere stemmen kunnen o.a., maar niet uitsluitend, herinneringen uit het verleden zijn, wereldse gedachten en andere manieren van doen, de liefde voor de wereld en de dingen daarin, enzovoorts)

Afval eten
Terwijl Hij dit zei, verscheen er een visioen aan Zijn linkerkant: Ik zag een vrouw, starend, met haar hoofd licht naar voren, zoals iemand doet die zich intens concentreert bij het kijken naar een schouwspel, met open mond, snakkend naar alles wat ze zag – naar vele TV en computerschermen die allemaal voor haar gezicht in de lucht zweefden in willekeurige bewegingen, misschien 8 schermen die allemaal bewogen alsof ze deel waren van een gigantische schermbeveiliger, en wanhopig probeerde ze alles tot zich te nemen.

Toen kwam 1 scherm binnen haar handbereik en ze reikte in het scherm en trok verrot afval eruit – maar zij dacht dat het lekker eten was en meer dan dat, ze dacht dat dit het nieuwste en beste was, zoals een chef kok zijn nieuwste gerecht aan het publiek presenteert – zij dacht op het scherpst van de snede van geheime kennis te zijn en alles at ze zonder onderscheid te maken of vragen te stellen – ze propte het in haar mond, at ieder woord en beeld, maar niet smaakvol, maar meer zoals iemand die honger heeft eet: het maakt niet uit of het eten op de kleding of op de grond terecht komt, het wordt in de mond gepropt. Ze bleef het afval grijpen en verslinden bij ieder scherm waar ze bij kon, eerst langzaam maar toen sneller en sneller zoals iemand doet die uitgehongerd is…en zij werd een knoeiboel, overal afval op haar jurk, die van wit linnen was, haar hele gezicht zat eronder, zelfs haar haar.

In haar geest
Terwijl ze hiermee bezig was, werd mijn aandacht getrokken naar haar binnenkant, om de eenvoudige reden dat ik ineens haar geest kon zien in wat fysiek gesproken haar maagstreek was en binnen haar wezen was een baby die leek op een combinatie van Jezus en haar. In de 30 jaar dat Jezus mij bezoekt en onderwijst en dingen in de Geest laat zien, heb ik nog nooit zoiets gezien. Die kleine baby in haar was zij, maar ook Jezus en woorden kunnen het niet precies beschrijven. Het leek alsof zij Zijn eigenschappen had en Hij die van haar en ze waren één, met dien verstande dat Hij in haar probeerde te groeien, maar zij wilde niet het juiste voedsel eten om te kunnen groeien. Het was niet zozeer een geval van ondervoeding, maar eerder een groeiachterstand – ze had al volwassen moeten zijn, maar ze had niet kunnen groeien vanwege het dieet dat zij consumeerde.

Op de manier zoals een appelzaadje in een appel groter is dan het van de buitenkant lijkt, want in dat zaadje zitten ontelbare appelbomen en appels, zo wist ik onmiddellijk dat alle antwoorden die ze ‘daarbuiten’ zocht, in Christus te vinden waren, die in haar was en die wanhopig probeerde haar te laten groeien van babyjaren naar volwassenheid. Maar zij vond dat saai en oninteressant. Hij zei: “Deel van haar test tot groei is dit: Is het voor haar oké dat vragen onbeantwoord blijven, dat ze die aan Mij overlaat en Mij vertrouwt voor haar welzijn, of blijft ze Mijn zwijgen over deze vragen negeren, die onbelangrijk zijn, al denkt zij van niet, en blijft ze aandringen, terwijl ze gebieden negeert waarvan Ik wil dat ze daar iets aan doet.”

“Dit zijn gebieden van haar hart die Ik verlang aan te raken, en gebieden in haar leven die ze onder ogen moet zien, maar ieder gebied verlangt van haar eerlijk naar haar hart en haar leven te kijken, wat zou resulteren in het onder ogen moeten zien van serieuze zaken. En dat weet ze. Denk je dat Ik haar op die dag zal vragen wat ze wel niet over verschillende onderwerpen weet, of zal Ik haar vragen naar de problemen in haar hart en leven waar ze Mij geen toegang tot gaf?”

Hij vervolgde: “Velen die zich hebben laten afleiden in hun leven, zoals hier, hebben een deur geopend voor angst en voor de leugens van de vijand, want ze negeren onderscheidingsvermogen, maar verzamelen liever zoveel mogelijk informatie van de vele stemmen waar ze ingespannen naar luisteren. In het verleden hebben velen de gebieden waarin ze willen groeien in Mij, zelf uitgekozen, wat hen het beste uitkwam. Velen hebben de kansen tot groei niet gepakt, maar gingen voor het vergaderen van kennis en hielden zichzelf op die manier bezig, daarmee ware groei in Mij negerend. Gericht zijn op Mijn stem is de eerste stap naar groei in kracht en karakter in Mij, maar velen willen niet eens de moeite nemen Mij te kennen en Mijn stem, omdat de andere stemmen zo ophanden zijn. Dus blijven ze baby’s in Mij terwijl ze al volwassen in Mij zouden moeten zijn”.

Over ‘Het oordeel begint bij het huis Gods’
Petrus zei in 1 Petrus 4:17: “Want het is nu de tijd dat het oordeel begint bij het huis Gods”. Wat bedoelt hij daarmee? Context is alles, dus laat mij de context zetten met het begin van dat hoofdstuk:

De eerste brief van Petrus is gericht op het lijden – dat woord wordt in 1 Petrus zelfs 15 of 16 keer genoemd. Op 2 verschillende manieren benoemt hij lijden: Vervolging, wat het hoofdthema van 1 Petrus is, maar tevens ons vlees laten lijden, omdat we het niet toestaan te blijven zondigen. Hij begint hoofdstuk 4 door dit te zeggen:

“Daar Christus dan naar het vlees geleden heeft, moet ook gij u wapenen met dezelfde gedachte, dat, wie naar het vlees geleden heeft, onttrokken is aan de zonde…” Hij spreekt verder over hoe wij zondaren geweest waren, en dat degenen met wie wij toen waren, het vreemd vinden dat we niet langer met hen meedoen. (vs. 3-4)

In de rest van zijn brief, noemt hij lijden als hij spreekt over vervolging – ‘lijden in de Heer’ of ‘voor de Heer’ gaat nooit over ziekte of aandoeningen of over vervelende mensen – het gaat altijd over lijden in het vlees omdat je niet meer wilt zondigen, of over vervolging. In de context, vervolging van Christenen is een teken dat het oordeel op de wereld komt, maar eerst naar het lichaam van Christus.

Volgende week deel ik meer in detail wat ‘oordeel begint bij het huis Gods’ betekent, de rest van het visioen en opmerkingen die Hij maakte over dit en het volgend jaar.
Tot dan, zegen,

John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2016-02-27

Profetisch/Oordeel – Deel 3

Dag allemaal,
Vandaag het laatste deel over het visioen dat ik had over het lichaam van Christus.

Dit is een oproep wakker te worden aan een gemeente die slaapt
Voor een groot deel van het lichaam van Christus in de wereld, is geloven in Jezus een zaak van leven of dood. Velen in die regio’s hebben meer ijver voor Hem dan velen in het ‘vrije westen’, maar het ontbreekt hen aan gezond onderwijs over de meeste aspecten van het geloof. Eén huiskerk leider zei dat er iedere maand gemiddeld 1.000.000 Chinezen tot de Heer komen, maar dat ze, bijvoorbeeld, weinig onderwijs hebben over huwelijk en gezin. India blijft niet ver achter, als het gaat om aantallen, en de Heer heeft gezegd dat er een verandering in India plaatsvindt, en Indiërs evangeliseren elkaar nu, in plaats van op buitenlandse zendelingen te vertrouwen.

Ik schud bedroefd mijn hoofd als ik hoor van leiders in de auditorium kerk die profeteren dat de ‘opwekking’ waar zij naar uitzien, zal plaatsvinden als (één profetie zei wanneer de Carolina Panthers de Super Bowl winnen)…lieve mensen, het is al aan het gebeuren, maar het komt niet naar een auditorium kerk bij jou in de buurt – het gebeurt gezin na gezin, want dat is wat God Zelf bedacht heeft in de Hof van Eden, en Hij heeft het huis nooit verlaten.

Hoe ziet ‘Het oordeel begint bij het huis Gods’ eruit?

Toen jij in Jezus geloofde, oordeelde jij jezelf. Je zei 'Ik ben een zondaar en ik heb Gods oplossing nodig'. Je oordeelde jezelf en nam de voorziening van Christus aan. Dat 'grote' oordelen van jezelf bereidt de weg voor een levenlang oordelen van jezelf.

Als wij iets fout doen en we het gegriefd zijn voelen van de Geest der Waarheid in ons, en we daarop reageren door toe te geven 'Ik heb het gemist, Heer', dan oordelen wij onszelf. Als we beseffen dat we iets kwetsends tegen iemand gezegd hebben en we vervolgens naar hem toe gaan om excuses aan te bieden, oordelen wij onszelf. Als God met ons bezig is over een zonde, een kwestie van het hart, of over het disciplineren van onze gedachten, of over iets fysieks – en we reageren op de juiste wijze, oordelen wij onszelf.

Als we ophouden heen en weer te rennen zoals kinderen doen naar het nieuwste, opwindendste geestelijk dit of dat, om ons intern te richten op Christus in ons en onze groei in Hem – dan oordelen wij onszelf.

Als we realiseren dat ons geloof stagneert, omdat we zo ingesloten zijn in een beperkte setting van wat we geloven, en wij onszelf vernederen om werkelijk datgene te willen leren waarvan we denken dat we het zo goed kennen – oordelen wij onszelf.

Als we een lange tijd geen omgang met andere gelovigen hebben gehad en God daarover met ons bezig is, misschien omdat geen enkele kerk voldoet – oordelen wij onszelf. Dat herinstellen van goddelijke prioriteiten en daarnaar handelen, is onszelf oordelen.

Als de caissière ons teveel geld teruggeeft van een transactie, en we het teruggeven in plaats van het te houden – oordelen wij onszelf. Als een bediende in een restaurant per ongeluk iets wat we besteld hebben niet op de bon gezet heeft, en wij dat benoemen aan hem, in plaats van niets daarover te noemen, oordelen wij onszelf. Als we iets lenen of huren en we geven het terug in een goede of zelfs betere staat dan waarin wij het ontvingen, oordelen wij onszelf en wandelen we in liefde.

In welk gebied God dan ook met ons bezig is, als wij daar op de juiste manier op reageren, oordelen wij onszelf. Gelukkig is Hij geduldig, vaak geeft Hij ons decennia lang de tijd kwesties van het hart of ons karakter aan te pakken.

In het bijzonder voor het westen
Toen ik Hem in het bijzonder vroeg naar de VS en het westen, reageerde Hij met iets dat Hij twee keer eerder tegen mij gezegd heeft – en Hij bood niet meer inzicht dan voordien. Blijkbaar omdat Hij mij terug leidt naar wat Hij eerder gezegd heeft; ik moet meer leren of er is niets veranderd sinds de eerste keer dat Hij dit zei:

"Bestudeer de geschiedenis van vervolgingen. Merk op dat er bijna altijd economische en politieke druk is. Die druk zorgt ervoor dat mijn volk zichzelf gaat oordelen om zich te focussen op wat echt belangrijk is. Weet je nog wat Ik je jaren geleden gezegd heb, toen je vroeg naar Ananias en Saffira: "Velen in dit land roepen het uit voor opwekking, maar als de Vader uitstort waar ze naar vragen, zouden er veel, heel veel Anania's en Saffira's in dit land zijn, want <u>de mate van oordeel is gelijk aan de mate van zalving</u>".

(Het intense licht van Gods Aanwezigheid zorgt ervoor dat duisternis verdwijnt. Als je helemaal licht bent in je hart en leven, kun je stand houden in de intensiteit van het licht. Maar als het hart en het leven duister is, zoals bij A & S, zou dat zeer slecht zijn)

Ik heb in ander schrijven en onderwijs gedeeld wat Hij mij leerde over Ananias en Saffira, dus zal ik hier niet in detail op ingaan; hun zonde was huichelachtigheid tijdens een tijd van grote eenheid en uitstorting van de Vaders Geest, en die eenheid moest beschermd blijven (in die tijd was het hele lichaam van Christus in Jeruzalem, na Pinksteren).

Als je denkt dat het vreemd is dat Hij de eenheid en liefde in een lichaam beschermt, bedenk dit – als jij kleine kinderen in huis hebt, bescherm je hun onschuld door niet te spreken over volwassen onderwerpen – je beoordeelt wat er gezegd wordt en wie jij in het leven van je kinderen toelaat, om zo hun onschuld te beschermen. Dat is hetzelfde. Dat is één reden dat Hij Saulus van Tarsus tegenhield op diens weg naar Damascus – Saulus breidde de vervolging uit naar andere landen, aangezien hij

buiten Damascus was. Hij beschermde het lichaam door niet toe te staan dat de vervolging zich zou uitbreiden en Hij vroeg Saulus 'Waarom vervolg je Mij?' Hij vatte het persoonlijk op.

Vervolging
"Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid. Indien gij door de naam van Christus smaad lijdt, zijt gij zalig….maar laat niemand uwer moeten lijden als moordenaar, of dief, of boosdoener, of als een bemoeial".

"Indien hij echter als christen lijdt, dan schame hij zich niet, maar verheerlijke God onder die naam. Want het is nu de tijd dat het oordeel begint bij het huis Gods; als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie Gods?"
1 Petrus 4:12-17

In de tijd dat Petrus dit schreef, had de staat nog geen opdracht gegeven tot vervolging van christenen, al vond er op verschillende plekken in het rijk wel vervolging plaats (zelfs tot de dood). Vaak was het culturele vervolging, in de vorm van laster en kwaadsprekerij* en leugenachtige geruchten over christenen. Het christendom verspreidde zich tot alle lagen van de maatschappij, maar evenzo keerde de mening van de maatschappij zich tegen hen.
De samenvatting van 1 Petrus is dat Petrus adviseert de overheid te gehoorzamen en een goede wandel te leiden, om vervolging te voorkomen. Dat is de context van 'het oordeel begint bij het huis Gods' – oordeel jezelf door oprecht en godvrezend te leven, je aan de wetten houdend.
*1 Petrus 2:11-15, 3:13-18, 4:12-19

Toen Rome in brand gestoken werd, wat 19 Juli van het jaar 64 begon, keerde Nero het keizerrijk tegen christenen, gaf hen de schuld en de laster en propaganda tegen hen werd veel erger. Men zei onder andere dat de christelijke 'liefdesfeesten' orgies waren, dat christenen kannibalen waren, omdat ze het vlees en bloed van Jezus namen. Men noemde hen haatdragend en oneerlijk en ze werden vaak vermeden.

Toen Rome economisch leed, kregen de christenen de schuld. Dat is wat wij in het westen zullen zien toenemen. De Heer herinnerde mij aan dingen die de Vader gezegd had, en ik noem er een paar op: "De ineenstorting zal komen als de conservatieven de leiding hebben". Conservatieven, christenen en Joden zullen de schuld krijgen voor de economische en andere problemen…" en toen ik in 2015 nadacht over Zijn opmerking in 2005, dat ik het land over 10 jaar niet meer zou herkennen, zei Hij in 2015 "Ik zeg opnieuw tegen jou, dat je het over 5 jaar niet meer herkent".

In de VS zullen we de komende jaren zien dat culturele vervolging een hoger nivo bereikt. Focus op een goede wandel, en investeer in relaties met anderen op dezelfde geestelijke golflengte – en als je niemand kunt vinden op dezelfde golflengte, verander je hart en zoek ze. Zoals Hij mij vertelde in februari 2001: "Zoals het in het begin geweest is, zo zal het ook nu weer zijn; Ik ben aan het werk in relaties".

Er is zo veel meer te delen, maar voor nu: Als wij onszelf oordelen en ons richten op wat echt is en op de relaties in Christus die we nu hebben, zal het de komende jaren veel makkelijker voor ons zijn. Dgenen die schade zullen leiden, zijn degenen die van de wereld houden terwijl men denkt mensen van geloof te zijn: Zij die rijkdom gelijkstellen aan godsvrucht, kennis aan volwassenheid, en uiterlijk voorkomen als iets wat echt is.

DIT is waar de Heer met mij over gesproken heeft, dat Hij de laatste 10 jaar toegestaan heeft dat velen in het lichaam van Christus zich gedroegen als kinderen, heen en weer rennend naar verschillend onderwijs en 'het nieuwste' ding, maar nu is het de tijd op te groeien. Hij is proactief met ons door van ons te vragen onszelf te beoordelen, in de hoop veel onnodige moeilijkheden in de komende jaren te kunnen vermijden.
Het is nu de tijd ons te focussen, te groeien, om naar de kern te gaan van wat jij gelooft. Jaag Hem na en richt je op wat belangrijk is, want er komen moeilijke tijden aan voor de wereld. Wow, volgende week aan ander onderwerp…ben je daar niet blij over? Lol

John Fenn

www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com